

[Hagbart Berg.]

det viste sig altsaa, at ved den Reform, der er gennemført her i København af Hr. Hedebol, faar fattige Folk med en skattepligtig Indtægt af indtil 400 Kr. en Skattelettelse af siger og skriver 60 Ø. Den kan ikke komme ned paa 38 Ø., fordi de ikke er saa langt nede med Skat, som man er andetsteds. Altsaa 60 Ø.; det kan maaske blive til en Rulle Skraa for fattig Per. Eriksen, naar Hr. Hedebol foretager en Skatnedsættelse i København. Men gaar vi videre, gaar vi til den jævne Hr. Eriksen og naar op til en Indtægt paa 2 000 Kr., saa faar vedkommende i København en Skattelettelse af 8 Kr., og paa en Indtægt af 3 000 Kr. er Skattelettelsen 16 Kr. Gaar vi noget videre, kommer vi op til General von Eriksen, batter det allerede noget mere: har han en Indtægt paa 10 000 Kr., faar han i København en Skattelettelse paa 78 Kr., og hvis han har en Indtægt paa 15 000 Kr., faar han en Lettelse paa 128 Kr. Det kan allerede mærkes noget. Men kommer vi saa til dem, man havde saa ondt af fra Socialdemokraters og Radikales Side under Valgkampen, kommer vi til de rige, de store Formueejere, hvilken Skattelettelse giver saa Socialdemokratiet dem? Ja, en Indtægt paa 300 000 Kr. giver Hr. Hedebol en Skattelettelse paa 5 200 Kr., og en Indkomst paa 1 Million faar en Skattelettelse af 21 000 Kr. Jeg tør nok antyde, at naar vi kommer op i de Højder, er de Skattelettelser, Socialdemokratiet giver, noget, der kan mærkes. Vi har derfor med en vis Interesse set paa hele dette Arbejde og undret os over, at man maatte vente med den Velgering, man her vilde gøre overfor københavnske Skatteydere, tilfældigt, selvfølgelig ganske tilfældigt, indtil Landstingsvalget var vel overstaet. Og ser vi paa Virkningerne af Revisionen af denne Skattelettelse, specielt i Forhold til det, man har drøftet ude paa Møderne, Skattelettelse for de store Formueejere, er der ogsaa et meget mærkbart Forhold her at tage i Betragtning, nemlig, at hvis de store Formueejere, Millionærerne, havde et godt Udbytte af deres Formue, fik de overhovedet ingen Skattelettelse i Henhold til den Lov, der var vedtaget af Venstre, men naar Socialdemokraterne skal give Skattelettelse til Formueejerne, Millionærerne, gør de det paa den Maade, at jo større Udbytte Millionærerne har af deres Formue, des større Skattelettelse faar de. Saa det er jo et andet Forhold end det, der fremkommer, naar Venstre har revideret Lov-

givningen paa dette Omraade. Men det er i øvrigt ogsaa mærkeligt at se, i hvilken Grad de Herrer Gang paa Gang kommer til at æde deres egne Ord, æde det, de har fremsat mod os, som ganske urimeligt; de har selv maattet lave det samme, i alt Fald lave det paa ganske tilsvarende Maade. Med Hensyn til Skattelettelsen var vi forvort Vedkommende fuldstændig klare over, at man kun kunde lette Skatterne i Forhold til, som Skatterne var paalignet, det var en ganske selvfølgelig Ting.

Men der er en Side af denne Sag, som ogsaa paakalder nogen Interesse. Det er, om Beskatningens Højde har nogen Betydning i Retning af Kapitaldannelse og i Henseende til at holde paa Kapitalen. Jeg husker meget vel, at da den højtærede Finansminister under Behandlingen af Formueskatte-loven sagde, at det havde vist sig, at en Række store Formuer havde Tilbøjelighed til at flygte til Udlandet, hvis Skatten herhjemme var for høj i Forhold til Udlandets, og at Formuer i Udlandet, som vi ellers kunde faa, ikke kom ind i Landet, fordi Skatten var for høj, blev han afbrudt af det ærede Medlem Hr. Stauning med en Udtalelse, der gik i Retning af: Lad de store Kapitalejere ryge og rejse, hvis de ikke vil betale den Skat, de skal! Nu er jeg ikke saa sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke har Forstaaelsen af — i alt Fald er jeg fuldkommen klar over, at den socialdemokratiske Finansborgmester i København, Hr. Hedebol, har haft meget god Forstaaelse af, at der er et Problem, der hedder: Hvor højt kan man ustraffet gaa med Beskatningen i al Almindelighed? og jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke et af Motiverne til, at man har valgt at nedsætte Indkomstskatten her i København og ikke har holdt sig til Nedsættelse af den indirekte Beskatning, hvad man meget vel kunde have gjort, netop er Forholdet til de København omgivende Kommuner, en Faktor af meget væsentlig Betydning. Der er ingen Tvivl om, at det socialdemokratiske Kommunestyre i København med Misundelse skeler til, at mange rige flytter til Gentofte eller Frederiksberg eller andre Steder hen. Man er klar over, at det kan betale sig at gøre noget for at holde paa de rige Folk ogsaa i Kommunen. Selv om man under den politiske Diskussion her er ganske overlegen, er man dog klar over, at i Praksis ligger Forholdene ganske anderledes. Derfor har man ikke noget imod at vise Millionærerne her i København denne Vilighed nu, kort før man staar overfor et kommunalt Valg.